

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI POOBlašČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
www.ip-rs.si
gp.ip@ip-rs.si

Številka: 090-114/2024/9

Datum: 20. 6. 2024

UPRAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Fajfarjeva ulica 33

1000 Ljubljana

Opr. št. I U 1069/2024-8

Tožeča stranka: Občina Moravče, Vegova ulica 9, 1251 Moravče, ki jo po pooblastilu zastopa odvetniška pisarna Ravnikar Šurk, d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju: tožeča stranka)

Tožena stranka: Republika Slovenija, Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa informacijska pooblaščenka Mojca Prelesnik (v nadaljevanju: tožena stranka)

ODGOVOR NA TOŽBO

v zadevi tožbe tožeče stranke zoper odločbo tožene stranke št. 090-114/2024/7
z dne 26. 4. 2024 o dostopu do informacij javnega značaja

3x

Takse prosto po členu 10/1 ZST

Tožena stranka v celoti vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi št. 090-114/2024/7 z dne 26. 4. 2024 (v nadaljevanju izpodbijana odločba), izdani v zadevi zahteve in pritožbe Romana Cerarja zoper zavrnilno odločbo tožeče stranke, št. 090-0015/2024-2 z dne 14. 3. 2024, ter prereka vse navedbe tožeče stranke, razen v kolikor se z njimi izrecno strinja in še navaja:

Tožena stranka poudarja, da sta tako tožeča stranka kot tudi tožena stranka vezani na zahtevo prosilca in ne smeta odločati preko meja te zahteve. Takšno stališče je zavzelo tudi Upravno sodišče RS v sodbi št. IU 817/2015-7 z dne 3. 9. 2015. V konkretnem primeru to pomeni, da **meje zahteve predstavlja zahteva prosilca z dne 15. 2. 2024, o kateri je tožeča stranka odločila z odločbo št. 090-0015/2024-2 z dne 14. 3. 2024. Vse tožbene navedbe, ki se nanašajo na druge zahteve oziroma vloge (pritožbe) prosilca, so zato za konkretni primer pravno nerelevantne.** Iz previdnosti tožena stranka za primer, če bi sodišče zavzelo drugačno stališče, izpostavlja, da iz podatkov, ki jih navaja tožeča stranka v tožbi, izhaja, da je prosilec v letu 2023 vložil 52 zahtev in pritožb na podlagi ZDIJZ, kar pomeni povprečno le 4 zahteve ali pritožbe na mesec. V tekočem letu naj bi prosilec v obdobju od januarja do februarja vložil enako število zahtev kot v celotnem letu 2023, torej bistveno več. Glede nekaterih preteklih zahtev prosilca je tožena stranka sicer res zavrnila ali zavrgla nekatere pritožbe (npr. odločbe tožene stranke št. 090-203/2023/4 z dne 11. 7. 2023, št. 090-381/2023/4 z dne 15. 1. 2024, 090-23/2024/9 z dne 29. 2. 2024, št. 090-42/2024/2 z dne 14. 2. 2024 in št. 090-76/2024/3 z dne 11. 3. 2024), pri čemer v nobenem primeru ni bil potrjen obstoj zlorabe pravice in četudi bi bil, to ne bi pomenilo, da je zaradi tega možno obstoj zlorabe pravice utemeljiti v zvezi z vsemi nadaljnjimi zahtevami prosilca. Poleg tega samo dejstvo, da je tožena stranka v preteklosti odločila, da so bile nekatere izmed pritožb prosilca neutemeljene, nikakor ni element, ki bi kazal na obstoj zlorabe pravice v obravnavani zadevi. Tožena stranka je v izpodbijani odločbi (stran 4) pojasnila tudi, da samo dejstvo, da prosilec večkrat zahteva dostop do iste informacije javnega značaja (v zvezi s katero je tožeča stranka že meritorno odločila), ni razlog za utemeljitev obstoja zlorabe pravice, saj ima tožeča stranka za takšen primer na voljo milejše sredstvo, in sicer zahtevo s sklepom zavrže na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).¹

Tožena stranka poudarja, da odvzem pravice iz 39. člena Ustave RS v zvezi z zahtevo prosilca z dne 15. 2. 2024 ne bi bil v skladu z načelom sorazmernosti. Glede na prakso Ustavnega sodišča Republike Slovenije je mogoče ugotoviti, da to dopušča omejitve ustavnih pravic le izjemoma, če je takšen ukrep v obravnavanem primeru ni nujen, primeren in ni sorazmeren za doseg ustavno varovanih ciljev, ki naj bi jih zasledovala tožeča stranka, kar je podrobneje pojasnjeno že v izpodbijani odločbi (stran 3 in 4). Tožena stranka še poudarja, da je obstoj **zlorabe pravice institut, ki ga je treba uporabljati z veliko mero previdnosti in le tam, kjer je to nujno potrebno, pri čemer je treba kriterije, ki opredeljujejo zlorabo pravice, razlagati ozko in v vsakem primeru posebej.** Tožena stranka je na podlagi opravljenega ugotovitvenega postopka pred izdajo izpodbijane odločbe ugotovila, da odločanje o pravici dostopa do vseh informacij javnega značaja, ki jih je prosilec zahteval v zahtevi z dne 15. 2. 2024, tožeči stranki ne bi povzročilo tako velikega upravnega bremena, da bi bile zaradi konkretnega in posamičnega preizkusa zahtevanih dokumentov prekoračene meje tega, kar se od organa lahko razumno zahteva. **Tožena stranka je namreč v pritožbenem postopku od tožeče stranke sama pridobila vse relevantne dokumente oziroma informacije ter nato o obravnavani zahtevi vsebinsko oziroma procesno sama odločila, kot izhaja iz izpodbijane odločbe.** Torej bi bilo tudi od organa objektivno mogoče pričakovati, da bi o dostopu do vseh zahtevanih informacij javnega značaja odločal po postopku, ki ga določa ZDIJZ. V prid takšnemu zaključku govori tudi dejstvo, da je tožeča stranka o dostopu do dokumenta iz prve, druge, tretje in četrte alineje 1. točke izreka izpodbijane odločbe že odločala na podlagi zahteve drugega prosilca (npr. odločba tožeče stranke št. 090-0014/2023-5 z dne 18. 8. 2023) in se v omenjenem primeru ni sklicevala na zlorabo pravice, temveč je o zahtevi odločila v predpisanem roku, kar še dodatno kaže na to, da ji odločanje o obravnavani zahtevi prosilca ne bi povzročilo prekomernega upravnega bremena, in da je o bistveno podobni zadevi že odločila v predpisanem roku. V nasprotju s konkretnim preizkusom tožene stranke pa tožeča stranka z ničemer ni konkretno pojasnila, zakaj meni nasprotno. Tako v pritožbenem postopku kot v obravnavani tožbi namreč navaja zgolj pavšalne podatke (o vlaganju velikega števila zahtev in posledični delovni obremenitvi ter o domnevnem namenu prosilca onemogočiti normalno delovanje tožeče stranke oziroma šikaniranju), ki niso neposredno vezani na odločanje o zahtevi prosilca z dne

¹ Uradni list RS, številka 24/2006 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami.

15. 2. 2024. Posledično tožeča stranka tudi v tožbi v zvezi z navedeno zahtevo ni uspela konkretno izkazati obstoja kriterijev, ki opredeljujejo zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja. Tožeča stranka je v tožbi sicer te kriterije na teoretični ravni izpeljala iz sklepa Vrhovnega sodišča št. X lps 145/2017 z dne 24. 5. 2017, vendar jih z ničemer ni aplicirala na dejansko stanje v zvezi z zahtevo prosilca z dne 15. 2. 2024. Tožeča stranka namreč le na splošno (brez kakršnekoli navezave na zahtevo prosilca z dne 15. 2. 2024) govori o zakasnelih odločitvah o vlogah drugih občanov, o daljšem delovnem času in nadurah zaposlenih in o postopku obravnave zahtev prosilca. Tožena stranka zato vztraja pri svojih konkretnih navedbah v izpodbijani odločbi (stran 3 in 4), s katerimi je utemeljila, da kriteriji za utemeljitev obstoja zlorabe pravice dostopa do informacij javnega značaja v primeru zahteve prosilca z dne 15. 2. 2024 niso izpolnjeni.

Tožena stranka še dodaja, da je za konkretni primer pravno nerelevanten tudi tisti del tožbenih navedb, ki govorijo o tem, da je prosilec dolgoletni prebivalec občine in mu je zato kadrovska struktura v občinski upravi dobro znana, ter o njegovi obsedenosti z delovanjem tožeče stranke in njegovem namenu političnega delovanja. V postopku glede dostopa do informacij javnega značaja je treba upoštevati t.i. *erga omnes* učinek. Po prvem odstavku 5. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ)² so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam (načelo prostega dostopa). ZDIJZ torej kot pravilo postavlja enako in enotno uporabo določb zakona za vse, kar pomeni, da med prosilci ne dela nobenih razlik glede na njihov status oz. položaj in torej ne uvaja nobene kategorije privilegiranih prosilcev. Dostop do informacij javnega značaja je zato vedno omogočen bodisi vsem bodisi nikomur, ni pa ga možno odobriti neki kategoriji ali posameznim prosilcem ter zavrniti drugim. **V postopku po ZDIJZ zato ni pomembno, kdo je konkretni prosilec in za kakšen namen zahtevane informacije potrebuje, saj je dostop do prosto dostopnih informacij javnega značaja omogočen vsakomur.** Osebnih ali stvarnih okoliščin, ki so na strani prosilca, se pri presoji dopustnosti dostopa do informacij javnega značaja sploh ne sme upoštevati, ker bi bila s tem povzročena različna obravnava prosilcev.

Dokaz:

- spisovna dokumentacija;
- sodni preudarek.

Na podlagi vsega navedenega tožena stranka predlaga naslovnemu sodišču, da sodišče odloči na podlagi spisovne dokumentacije in tožbo v celoti zavrne. Tožena stranka ob tem sporoča še, da se odpoveduje glavni obravnavi in soglaša, da sodišče v predmetni zadevi odloči brez glavne obravnave na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov.

Informacijski pooblaščenec:
Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Priloga:

- celoten spis zadeve št. 090-114/2024 v originalu, s popisom zadeve.

Vročiti:

- Upravno sodišče Republike Slovenije, Fajfarjeva ulica 33, 1000 Ljubljana – s priloگو, s povratnico.

² Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami.